

**ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ**

23.01.14р. Справа № 906/1552/133а позовом Фізичної особи-підприємця Кучерука Петра Михайловича, м. Старокостянтинів Хмельницької області

до Дочірнього підприємства "Житомирський молочний завод", м. Дніпропетровськ

про стягнення 106 316 грн. 53 коп.

Суддя Рудь І.А.

Представники:

від позивача: Гусакова О.Б., дов. № 3518 від 18.12.13р.; Кравченко Р.О., дов. № 3518 від 18.12.13р.; Тарабака Є.А., дов. № 3518 від 18.12.13р.;

від відповідача: не з'явився.

СУТЬ СПОРУ:

Фізична особа - підприємець Кучерук Петро Михайлович звернувся до господарського суду Житомирської області з позовом, в якому, з урахуванням уточнень, просить стягнути з Дочірнього підприємства "Житомирський молочний завод" заборгованість за надані послуги в сумі 86 135 грн. 14 коп., інфляційні втрати - 1 802 грн. 74 коп., пеню - 6 270 грн. 64 коп., 3% річних - 5 904 грн. 39 коп. за порушення зобов'язань за договором про надання послуг з заготівлі сировини від 11.05.11р. № 57.

Позовні вимоги мотивовані неналежним виконанням відповідачем своїх господарських зобов'язань.

Відповідач явку свого повноважного представника в призначене судове засідання не забезпечив та не надав витребувані судом документи.

Суд вважає можливим розглянути справу за відсутності представника відповідача, оскільки про час та місце розгляду справи останній повідомлений належним чином, про що свідчать поштові повідомлення, долучені до матеріалів справи.

Відповідно до ст.75 ГПК України справа розглядається за наявними в ній матеріалами.

В порядку ст. 85 ГПК України, в судовому засіданні оголошено вступну та резолютивну частину рішення.

Дослідивши матеріали справи, оцінивши докази в їх сукупності, заслухавши пояснення представників позивача, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

11.05.11р. між Дочірнім підприємством „Молочний завод” Товариства з обмеженою відповідальністю „Молочна фабрика „Рейнфорд” правонаступником, якого є Дочірнє підприємство „Житомирський молочний завод” (замовник) та Приватним підприємцем Кучерку Петром Михайловичем (виконавиць) укладено договір № 57 на надання послуг з заготівлі сировини (надалі-Договір), за умовами якого замовник: доручає, а виконавець зобов'язується організувати збір молока в особистих підсобних господарства Старокостантинівському районі району Хмельницької області, провести його обробку та охолодження, а замовник зобов'язується прийняти послуги та оплатити їх (п. 1.1 Договору).

Відповідно до п. 5.1 Договору за надані послуги замовник виплачує виконавцям винагороду в розмірі, зазначеному в протоколі погодження цін, що є невід'ємною частиною договору на умовах даного договору.

Згідно до умов протоколу погодження цін до Договору, укладеного між сторонами від 11.05.11р., вартість послуг складає 0,60 грн. за 1 кілограм зібраного, обробленого та охолодженого молока базисної жирності.

За умовами п.5.3 Договору винагорода сплачується замовником на розрахунковий рахунок виконавця на підставі Акту виконаних робіт та рахунку, протягом 10 банківських днів з моменту їх надання.

Відповідно до п. 6.2 Договору виконавець щомісячно надає замовнику Акт здачі-приймання виконаних робіт за даним договором, який є підставою для проведення розрахунків.

Як зазначає позивач, ним на виконання умов Договору у період з 15.05.11р. по 01.07.11р. відповідачу надані обумовлені договором послуги на загальну суму 86 135 грн. 14 коп., на підтвердження чого позивачем під час судового розгляду в матеріали справи наданий акт здачі-приймання виконаних робіт від 01.07.11р., підписаний збоку ПП Кучерук П.М. та докази направлення вказаного акту на адресу відповідача 27.12.13р.

Згідно до п. 8.2 Договору замовник несе відповідальність в разі несвоєчасного перерахування коштів за надання послуги у вигляді пені в розмірі подвійної облікової ставки НБУ, що діяла у період за який сплачується пеня.

Відповідно до розрахунку позивача розмір пені за несвоєчасне внесення плати за період з 23.12.12р. по 23.06.13р. складає 6 270 грн. 64 коп.

На підставі положень ст. 625 Цивільного кодексу України, позивач нарахував додатково до суми основного боргу та вимагає стягнути з відповідача інфляційні втрати в розмірі 1 802 грн. 74 коп. за період з липня 2011р. по вересень 2013р. та 3% річних в розмірі 5 904 грн. 39 коп. за період з 11.07.11 по 21.10.13р.

На час розгляду справи, доказів сплати заборгованості відповідачем не надано.

Дослідивши матеріали справи, оцінивши докази в їх сукупності, заслухавши пояснення

представника позивача, суд дійшов висновку, що позовні вимоги підлягають частковому задоволенню з наступних підстав.

Вищевказаний договір за своїм змістом є договором про надання послуг.

За умовами ст. 901 ЦК України за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Стаття 629 ЦК України передбачає, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Згідно зі ст. 525 ЦК України одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Стаття 526 ЦК України передбачає, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Згідно зі ст. 625 ЦК України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також 3% річних з простроченої суми, якщо законом або договором не встановлений інший розмір відсотків.

Статтею 610 ЦК України передбачено, що порушенням зобов'язання є його не виконання або виконання з порушенням умов, які визначені змістом зобов'язання.

Відповідно до ст. 193 ГК України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору.

В силу положень ст. 16 Цивільного кодексу України та ст. 20 Господарського кодексу України, держава забезпечує захист прав і законних інтересів суб'єктів господарювання та споживачів, зокрема, шляхом присудження до виконання обов'язку в натурі та застосування штрафних санкцій.

Приписами ст. 33 Господарського процесуального кодексу України зазначено, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Відповідно ст. 34 ГПК України господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Як встановлено судом та вбачається з матеріалів справи, позивачем в порушення умов п. п. 5.3, 6.2 Договору, акт здачі-приймання виконаних робіт від 01.07.11р. направлений на адресу відповідача лише 27.12.13р. під час судового розгляду даної справи, у зв'язку із чим у позивача відсутні правові підстави для нарахування пені, інфляційних втрат та 3% річних, оскільки строк виконання зобов'язання за Договором на час звернення позивача із даним позовом до суду у відповідача не настав.

За встановлених обставин, позовні вимоги Фізичної особи-підприємця Кучерук П.М. в частині стягнення з відповідача інфляційні втрат в сумі 1 802 грн. 74 коп., пені в розмірі 6 270 грн. 64 коп. та 5 904 грн. 39 коп. 3% річних - необґрунтовані, не підтверджені належними доказами та задоволенню не підлягають.

Одночасно, позивачем в матеріали справи наданий двосторонній акт звірки взаєморозрахунків між сторонами від 06.09.13р., згідно якого наявність заборгованість за надані позивачем послуги в розмірі 86 135 грн. 14 коп. відповідачем підтверджена.

За наведених обставин, позовні вимоги ФОП Кучерук П.М. про стягнення з ДП „Житомирський молочний завод” заборгованості за надані послуги в сумі 86 135 грн. 14 коп. обґрунтовані та підлягають задоволенню.

Відповідно ст. 49 Господарського процесуального кодексу України судові витрати покладаються на обидві сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

На підставі вищезазначеного, керуючись ст.ст.4, 32-34, 43, 49, 75, 82-85, 116, 117 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд,

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити частково.

Стягнути з Дочірнього підприємства "Житомирський молочний завод" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Чкалова, 12, код ЄДРПОУ 32176931) на користь Фізичної особи-підприємця Кучерука Петра Михайловича (31100, Хмельницька обл., м. Старокостянтинів, вул. Цюлковського, буд. 2, ідентифікаційний код 1916003453) **86 135 грн. 14 коп.** (вісімдесят шість тисяч сто тридцять п'ять грн. 14 коп.) основного боргу, **1 722 грн. 70 коп.** (одну тисячу сімсот двадцять дві грн. 70 коп.) витрат по сплаті судового збору.

В решті позову відмовити.

Наказ видати після набрання судовим рішенням законної сили.

Рішення набирає законної сили після закінчення десятиденного строку з дня його підписання.

Суддя І.А. Рудь Повне рішення складено - 28.01.14р.